

det kun er under særdeles formildende Omstændigheder, at Bøderne skulle være ringere end 10 Kr. Der er dog altsaa et lille Hold paa Tingene. Endringsforslagene under Nr. 24—30 skal jeg ikke gøre nogen Bemærkning til, og jeg skal slutte med at anbefale mine Bemærkninger her særlig til § 2 til det ærede Udvalgs Overvejelse mellem anden og tredje Behandling. Jeg skal naturligvis være villig til paa et hvert Punkt at yde min Medvirksomhed til Frembringelsen af en saa god Lov som mulig.

J. Sæge: Jeg ønsker blot at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til § 6 og det dertil stillede Endringsforslag. Man har jo i § 6, saaledes som Lovforslaget foreligger, strøget en Bestemmelse i Fiskeriloven af 1888, som er meget væsentlig, idet man har udeladt den Bestemmelse, at hvor Fabrikker hidtil upaatakt have ledet deres Spildevand ud, skulle de ogsaa fremdeles kunne gøre det. Efter dette Lovforslag vil det være forbudt enhver Fabrik, som fra Arilds Tid har ledet sit fædels Vand, om man saa vil kalde det, ud i et Aaløb, fremtidig at gøre det. Der paalægges dem Desinfektion af dette Vand, for at Fiskeriet ikke kan lide under det. Det er en meget væsentlig Bestemmelse, og det forekommer mig dog, at der maa være et vist Forhold mellem de Byrder, man paalægger Industrien i dette Tilfælde og det, der opnaas. I mange Tilfælde vil det kunne være saaledes, at hele Fiskeriet maatte næsten intet er værd, men Fiskeri er der, og de, der ere berettigede til den Smule Fiskeri, maa kunne forlange, at saadanne Fabrikker skulle anvende maatte Tusinder for at desinficere dette Aaløb, og det vil vanskeligt kunne gøres, naturligvis vil der kunne findes Metoder, thi næsten alting kan jo gøres her i Verden, men det er jo ikke ligegyldigt, om det koster mere eller mindre. Der skal dog være et vist Forhold mellem Byrderne og det, der blev opnaaet. Naar det er et lille Bækløb af en ubetydelig Størrelse og med et ganske forsvindende Fiskeri, forekommer det mig, at det kan blive rent og stærkt Krafikeri, naar man vil paalægge saadanne Fabrikker store Foranstaltninger i saa Henseende. Jeg skal nævne en Fabrik, som alle ærede Medlemmer kende, nemlig Usærd; den ligger ganske vist ved et større Vandløb, men det kunde lige saa godt være et mindre Vandløb, thi det er kun en ren Hjælpkraft ved denne Fabrik, da den væsentligste Kraft dog er Dampkraften. Og det Fiskeri, der overhovedet kan være i den Del af Aaen er kun ubetydeligt, da der ligger Møller længere nede, og

der kan man ikke let faa Fisken til at komme over, da der er et større Fald, hvor mange Trapper man saa laver. Det er altsaa klart, at man virkelig vilde paalægge Staten meget bethdelige Byrder for at fremhjælpe et Fiskeri, som dog ikke kan antages at faa nogen større Betydning. Noget Betydning kan det selvfølgelig have. Jeg er naturligvis ingenlunde blind for det uheldige i, at Fabrikkerne maatte i tidligere Tid ukontrollerede have faaet Lov til at benytte Løbene saaledes, men det er nu en Gang saaledes. Det jeg vilde ønske, er, at Udvalget vilde, hvis det var tænkeligt, mellem 2den og 3dje Behandling overveje, om Fabrik-Gjerne ikke skulde kunne henvende sig til de foreslaaede Vandløbsretter om at tage Spørgsmaalet op og affige en Kendelse om, hvorvidt det overhovedet er rigtigt at forlange saadanne Foranstaltninger foretagne, eller om ikke vedkommende kunde affinde sig med de fiskeriberettigede ved at give en Erstatning, hvis det endelig skulde være. Selv om man vilde gaa til 50 eller 100 Kr. aarlig, vilde det dog være bedre end at forpligte Fabrikkerne til aarligt at anvende maatte mange Tusinder paa det paa en Gang. Det Spørgsmaal vilde jeg meget gerne skulde optages. Det forekommer mig, at være alt for radikalt paa samme Maade, som jeg maa give den høitærede Minister fuldstændig Ret i, at Endringsforslaget, som er affattet med Hensyn til Opstemningen af Bandet, forekommer mig ogsaa alt for radikalt uden videre at paalægge, at alle de industrielle Etablissementer, f. Eks. Vandmøller, som kunne stemme deres Vand op, skulle lukke op ca. 36 Timer om Ugen. Hvis jeg ikke aldeles har misforstaaet Forholdet, paalægges det enhver Vandmøllers at lukke op fra Torsdag Aften til Mandag Morgen og slippe alt det Vand ud, han med stor Møje har samlet sammen hele Søndagen for at kunne begynde med Kraft om Mandagen; al det Vand skal slippes ud, og der er maatte ikke noget Fiskeri, der er værd at Tale om i saadanne Bænde, saaledes at Mølleren derfor unødigt sættes i stor Besøstning. Hvor der er et stærkt Fald, og det er der jo netop ved Møller, tvivler jeg om — jeg er ganske vist ikke saglyndig som den ærede Ordfører, men aldeles uvidende er jeg dog ikke — at man kan animere Fiskene til at foretage disse Vandringer ad Trapper til enhver Tid, saa det kan faa nogen Betydning, og af sig selv springe de jo i Reglen ikke op i hvert Fald ikke saa højt. Hele dette Spørgsmaal synes mig at trænge til en nærmere Overvejelse mellem 2den og 3dje Behandling. Sigeledes er der et andet Punkt — det kan maatte ikke nytte at rejse det — hvor det ogsaa